Kis-Czell, 1902. IV. évfolyam. 17. szám. Vasárnap, április 27.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 26. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A vidéki sajtó jelentősége.

Mérhetetlen jótétemény az emberi társadalomra a józan és becsületes sajtó. Az emberi tevékenység minden ágában: a tudományokban, müvészetben ipar és kereskedelemben nyitva áll részére tág működési tér; mindenütt az igazságot keresi, kutatja, hogy a kikutatottat minél szélesebb körben terjessze; azt az igazságot, mely több, mint szerencse és szerencsétlenség, több, mint egyesek és családok; azt az igazsagot, mely támasza az egyénnek ugy, mint a családnak, mert egyedül ő tartja azt és ezt kellő rend és kötelmek korlátai közt; azt az igazságot, mely a társadalom egyedül állandó alapja, melyen népek és országok biztosan nyughatnak.

Es ezt talán csak az óriási elterjedésü napilapok [illegible] ben képviselt világsajtó eredményezi? Epen nem. A gyürődző hullámok, miket a társadalom széles tengerén a vidéki sajtó által [illegible] eszme vet, a legtöbb eset ben rendesebbek, hatásosabbak, mert kisebb tért kell megfutniok, mint az ugyanazon eszme által a világsajtó után keletkezettek.

Tudvalevő dolog, hogy a kultura vezérfáklyáját vivő Némethon legkisebb provinciájának majd minden városkájában, hol politikai vagy társadalmi, hol pedig szakközlönyökkel büszkélkedhetik a sajtó. Évfolyamaik kiadójuk korával tartanak lépést. Az a szorgalmas német földmivelő, kiről közmondásilag el van hiresztelve, hogy szántás közben is, midőn egyik kezével az eke szarvát tartja, a másikkal ujságlapot forgat, bizonyosan nem a „Neue Freie"-t, hanem vidéke valamelyik ismeretterjesztő közlönyét lapozza. Van is ám ezen eljárásnak kézzel fogható látszatja, mert eltekintve attól, hogy magaviselete békés és példás, háztartása, valamint mezei gazdasága olyannyira rendes és példaszerü, hogy a ki csak egyszer látta, nehéz attól elválnia. Bár szekrénye nagy nyomásnak is van kitéve [illegible] rajta elhelyezett több évi lapok sulyától, ellensulyozásul benne van elrakosgatva szépmennyiségü tallérja is.

Hja, ez nálunk sok [illegible] miatt csak jámbor óhaj. De kétséget nem szenved, hogy másképp is lehetne!!...

Ha az ország kormányzati ügyeinek rendezése, rekonstruálása égető szükséggé válik, mindnyájunk tekintete Angolhon — mint a részben mintaállam felé fordul; —. ha pangó iparunk néha-néha felriaszt tehetetlenségünk álmából, Franczia ország virágos iparát idézük epedő lelkünk elé; tehetségesebb képzőmüvészeinknek az örökszép Olaszország a Mekkájuk; nevelésügyi tudományos intézeteink német mintára létesülnek.

És ez jól van igy!

A törekvő ember példaképet szemel ki magának, melyet elérni óhajt. A kultura terén elmaradott nemzetnek az előrehaladottabbak nyomdokait kell követnie.

Magyarországnak még igen sok kell, hogy a kultura tőkéjét elérje. Tagadni ugyan nem lehet, hogy e részben sok történik, sok az ország ügyeinek intézői által, de ezek nemes törekvése a megcsontosodott apáthián igen sokszor hajótörést szenved.

Föl-fölbuzdulnak az ország különböző pontjain a nemzet egyes lelkes fiai is — [illegible] tettel is buzdítva azt a tökélyesbülésre; sokan közülök önzetlenül tollat ragadnak kezükbe, hogy honfiui lelkesedésükben tehetségök szerint és életsorvasztó munka árán vállvetve lépésről-lépésre ha-

TÁROZA

Annuskához...

Mit se érne nélküled az élet
Ha téged én nem szeretheznélek:
Hőn szeretlek édes gyöngyvirágom,
S rajtad csüngök mint madár az ágon.

Mikor nincs az virággal bevonva
Nekem mégis virágos az a táj,
Ahol a te két piczi lábad jár.

Ugy vagyok én ezzel a szép tájjal
Mint csillag a holdas éjszakával,
Elmerengek szerelmem egébe —
Kedvesem két tündöklő szemébe.

Ragyogj reám fényes boldogságom
Ennél feljebb sehova se vágyom!
Mint a te hő szived közelébe:
Égi boldogságom reményébe.

Németh Gyula.

Imádkozom.

Sötét éj borul a földre
A zaj lassankint csendesul,
Mindenki mély álomba dölve
Én virrasztok csak egyedül,
Kicsiny szobám fehér falára
A lámpafény vet árnyakat;
Rád gondolok szivemnek álma
S imára nyitom ajkamat.

Imádkozom . . . térdepelve
Remegő ajakkal hő imát,
S buzgó imám feléd lehelve
Lelkem mély áhitat járja át.
Oltáromon van a te képed
Te lebegsz körül engemet,
Elfeledem ilyenkor a mindenséget
Ha imádhatom a te képedet.

Kapitány ur, jelentem alásan!

Irta: *Tóth Kálmán.*

Kis szobának, kicsiny ablakába könyökölve bámul a szabadba Virányiék Marcsája. Gömbölyü, kissé napsütötte karját könyöke felett tiszta, slingelt patyolat szoritja. Nyakán piros szélü, nagy rózsás kendő . . . (Nagyszülétől kapta husvétra, de még most is olyan, mintha ma vették volna.)

Az ablakon tóduló friss reggeli szellő játszik selyem rojtjával, hol meglebbenti, hol oda tapasztja karcsu termetéhez. Mintha megrázkódnék. Összébb huzza a kendőt nyakán, de nem egészen, csak ugy, hogy az előtte levő tükörben, alóla a három sor gyöngy beleesillogjon.

Megnyilik a szobaajtó s egy kis összetöpörödött anyóka tipeg be rajta. Körüljarja a szobát, szorgosan megtekint minden zeget-zugot. Nincs ott annyi hiba se, mint a körmöm fekete je, még tán a földön sincsen por, pedig az még kideszkázva sincsen. A leány még most is könyökül az ablakban, mintha észre sem venné, hogy az öreg szüle vizsgálja felül munkáját. Oda megy hát egészen, nézi.

— Hát te már föl is tisztálkodtál?

— Föl én, öreg szülém.

— Mán meg . . . nem kimélnéd meg azt a válkendőt . . . Husvéthétfőn megöntözik galambom — kár lenne érte.

— Nem öntöz engem senki.

[illegible]

ha hire menne, hogy ami portánkat nem tisztelte meg senki. Nem ugy virágom, bizony megöntözzenek. Az igaz, hogy a Máté Pali katona lett, de hát azért van ám elég legény a faluban.

— Ide ugyan senki se gyüjjön.

— Virágom, nem beszélsz szivem szerint. Már meg is szenteltettem azt a két sonkát, olyan a lelkem, akár a fakadó rózsa. Hát ki fogyasztaná ezt el virágom? Meg az a gyönyörü fonott kalács . . . Bizony megöntöznek . . . meg galambom. Azé megmaradhatsz Máté Pali mellett, ha szived huz hozzá, de ne tedd csuffá házamat falu előtt.

Mikor Máté Pali elment Pestre besorozták huszárnak, összehivta a falu legényeit, aztan megkérte őket, hogy Vicányiék Marcsájára egyik se vesse tekintetét; ugy becsüljék meg, mintha ő is itthon volna. Mert ha bántódása lenne, háborúban meggyün Pestről, ha még annyiban volna is, hanem aztán lesz — ne mulasd! [illegible]

— Meglesz pajtas! Ha a tied, hát legyen a tied! — hagyták helyben a legények.

Csak Palotási Gáspár feszengett helyén, furta az oldalát ez a furcsa ordré, — mormogott is valamit s a végén mintha azt kiáltotta volna:

ladva segitsék föl nemzetüket a kulturnépe'. szinvonalára. S mit látunk? Épen ellenkezőjét annak, mit csak a szomszéd Németországban is megbámulunk. A lelkesek után zásra méltó törekvésök, épen azoknak, kik a nép zömének példát adni hivatva volnának, részvétlensége miatt elzsibbad, irodalmi vállalatunk pártolás hiányában élet erejét veszíti; a lelkes kezdeményezők nemcsak nem istápoltatnak, nem ösztönöztetnek, hogy vállalatukat az ügy fontosságának megfelelőleg szélesebb alapokra fektethessék, hanem még minden uj hónap beálltával a be nem fizetett előfizetési dijak behajtásával is bajlódni kényszerülnek.

Ily viszonyok között pedig vajmi nehéz dolog egy vidéki lapra nézve hivatásának megfelelni.

A reklamról.

Nemrég kezembe vettem egy jó csomó lapot: magyart és külföldit; napilapot és szaklapot vegyest. A lapokat mikor végig olvastam már, azokat hátulról előre kezdtem lapozgatni, mint ezt már az ember néha unalmában tenni szokta. A tapasztalás, amelyre jutottam az volt, hogy a külföldi lapok, napi lapok és szaklapok egyaránt egész kötetnyi hirdetést adnak az olvasó kezébe, mig ellenben nálunk a napi lapok, különösen pedig a szaklapok hirdetési rovata veszedelmesen üres. Nékünk magyar roknak csak annyi idő jutna hirdetések böngézésére, mint más nemzet fiainak; a kiadóinkra nálunk is ráférne még egy kis pénzmag. Ha még sincsenek hirdetéseink ugy ennek okát a hirdetőkben kell találni, kik nálunk ritkaság számba mennek akár csak a fehér holló. Minthogy pedig hirdetni többnyire mégis csak iparosok szoktak nem árt, azt hiszem ha az iparosok szempontjából hozzászólunk egyszer ehhez a tárgyhoz is.

Széchényi azt mondja keservesen a „kelet népe" czimü könyvében: Mindenben hátra vagyunk. Ha nem is volt e részben a legnagyoab magyarnak tökéletes igaza, minden esetre igaz az, hogy sokban hátra vagyunk. Hátra vagyunk a hirdetések dolgában is. Hátra vagyunk pedig azért, mert nincsen még fejlett iparunk, nincsen kellő számu hirdető iparosunk. Külföldön, hol fejlett iparral dicsekedhetnek, nem csoda ha telve vannak a lapok hirdetésekkel.

Ámde azt is mondják mások, hogy megforditva áll a dolog. Azért nincsen fejlett iparunk, mert nem hirdetünk; ahol pedig a vállalkozó szellemnek ekkora a hiánya, ott az ipar nem fejlődhet. Nem az ipar teremti a hirdetést, hanem a hirdetés — mint a vállalkozási szellem egyik megnyilvánulása — teremti meg az ipart. Erősen hiszszük, hogy a kik igy gondolkoznak, erős igazságot mondanak.

Azelőtt azt tartotta a közmondás, hogy a jó bornak nem kell czégér. Azt tartották iparosaink, hogy a tekintélyük oda van, ha hirdetnek, sőt vannak még ma is egyes erényhősök, kik a hirdetést egymagában tiszteségtelennek tartják. Változtak pedig az idők és az emberek. Ma már minden józan gondolkodásn ember tisztában lehet azzal, hogy nem elég ha az iparos jó portékát ád el hirét is kell annak kelteni. Azt is tudja ma már minden olvasó, hogy az ügyvéd és orvos nem szégyel magának reklamot csinálni, a primadonnák sem röstelik maguk mellett a nagy dobot megütni. Miért szemérmeskedjen és hallgasson éppen az iparos ki szintén akar boldogulni? Hiszen ő reá is illik a közmondás, az a tanitás, hogy a néma gyermeknek az anyja se érti a szavát.

Legékesebben szól az egyszerü betü. Leghangossabban kiáit a néma nyomda festék. A mit nem tud elvégezni ezer utazó, azt elvégzi egy ujsághirdetés. Az utazót kidobja a vevő ha nem talál alkalmas időben jönni, az ujsághirdetés ellenben odatolakszik minden időben az olvasó szeme elé. Addig bámulják egymást kölcsönösen olvasó és hirdetés, mig az olvasó — egy delejező hatása alatt — önkénytelenül is a hirdetés hatalmába kerül. Az idegen ügynök rábeszéléseit el nem hisszük. A ujságot ellenben legtöbben azért olvassuk, hogy abból tanuságot meritsünk, abban uj dolgot találjunk s a hirdetés, melyek hasábjain olvasunk gondolkodóba ejt. Az iparos pedig, ki tőkét fektet a hirdetésekbe, busásan jut annak kamatjaihoz, mert hisz a hirdetések nyomában jár a kereset nagyobbodása. Munkában pédig határozottan megtakarit valamit az iparos, mert a venni szándékozó előtt, ki az árut már a hirdetésekből ismeri, nem kell azt már sokat dicsérni.

Külföldön már annyira vannak a hirdetésekkel, hogy annak egész tudománya van. Mindenki nem csak azt tudja, hogy hirdetni kell, hanem azt is tudja, hogy mikép kell hirdetni. Tudja mindenki például azt, hogy heti lapban czélszerü dolog hirdetni, mert azt egész héten át olvassák kávéházban, vendéglőben, társaskörben. Azt is tudják, hogy okos dolog olcsó lapban hirdetni, mert annak olvasó közönsége végig olvassa a maga kis lapját és el is szokta tenni az ő esetleges egyedüli táplálékát, hogy a később ismét elővegye és ujból elolvassa.

Mi magyarok még nem vittük ennyire e tudományban, a mi hirdetési tudományunk annyiból áll mindössze, hogy minél többet kell fülleneni a hirdetésben, lehetőleg ugy kell szövegezni a hirdetést, hogy annak tartalma a valóságnak meg ne feleljen. Kevés a hirdetésünk, de a mi kevés van az többnyire olyan, hogy nagyon is közel jár a tisztességtelen verseny határaihoz.

No de majd csak lesz haladás ezen a téren is, majd megtanulunk hirdetni is. Megfogjuk tanulni különösen azt, hogy ha hirdetés nélkül, szorgalommal és tudással, lehet is valahogy boldogulnak; ugy forgalmat elérni, vagy éppen vagyont szerezni csak a reklám eszközeiből lehet. Megtanuljuk majd, hogy reklám nélkül is lehet kenyeret keresni, de csak *reklámmal lehet pénzt keresni.*

Radványi Vilmos.

— Ujjé!

Máté Pali is meghallotta. Csak annyit mondott rá:

— No csak mondom, hogy a miheztartás meglegyen.

*

Kora reggel megszólal a banda. A falu legényei négy-öt csoportra szakadva, virágosan mennek a lányokat öntözni sorra. Kiviszik a kutra, aztán ahány legény, annyi vödör viz locsolja a nyakába. Utána pálinkázunk, ebünk vigan Az a legboldogabb leány, aki a legtöbb vizet kapta.

*

Délfelé már mind becsiptek. Ilyen mámoros hangulatban szól az egyik Palotási Gáspárhoz.

— No gyerek, még van egy leány a faluban, akit nem öntöztünk meg.

— Van-e bátorságod hozzá?

— Hahaha, tudom, azt legutoljára hagyjuk. — Hadd menjen parádéval. Majd ha az egész banda együtt lesz, oda megyünk. Hadd tudja meg az a Máté Pali, hogy én is voltam katona, ha huszár lett is nem félek tőle. Nekem ugyan nem ordrész . . .

Ebből baj lesz, érzik a legények, de örülnek, ujongnak neki, hogy akad legény, aki kivánja őket s megmutatja, hogy van még olyan legény a faluban, mint az a másik, ha huszár is.

*

Marcsa még most is ott ül az ablakon, tekintetét arra felé irányitja, amerre az őszszel elvitte a füstölgő gőzmasina a szive egyik felét.

Mintha a banda hangja közelednék. Megverik a kis kaput, Tisza csaholni kezd erősen, csak ugy csörög a láncza . . . A leány megrebben. Már ugy megyugodott, hogy hát mégis csak megtisztelik őt, osztán békén hagyják az ő bánatával, keservével — s ime mégis eljöttek.

Felugrik, magára zárja az ajtót. De az öreg szülő zörget kénytelen, kölletlen kinyitja.

A legények bejönnek. Hijják, hogy menjen ki. — Marcsa sirva fakad. Az öreg megduzzog.

— Galambom ez már igy szokás, hát ne ellenkezzél. Mutass emberséget.

— Nem megyek, édes szülém. Hagyjanak magamra . . .

— Nem-é?

A legények közrefogják. Ugy megy szegény, mintha halálitéletre vinnék . . .

— Vesd le azt a válkendőt — kár lesz érte.

— Nem én.

Az öreg szüle vette — gondolá — nem engedi megöntözni. De bizony még azt is megengedte. Hogy is ne, mikor az ő sonkáját, fonott kalácsát senkisem dicsérné . . .

Kedves volt az a leány s most, hogy igy akadékoskodott, még inkább feltüzelte Palotási Gáspár szivét. Odament hát hozzá s igy szólt:

— Hát annyira büsulsz giliczém a sorodért, hiszen vagyok olyan legény, mint a'!

Marcsa elforditotta a fejét — a legények nevettek. Gáspár dühbe jön, magához öleli, megcsókolja. Ez a tréfa még derültebbé tette az udvart. — Marcsa felkapja a kezét s hirtelen arczul teremti Gáspart.

— Ejnye te kis vérem! — Ujra megcsókolja. A leány meglöki, Palotási a kut kávájához tántorodik s ott egy kiálló szögben — melyre a ruhaszáritó kötelet szokták akasztani — megsérti a fejét. Megdühösödik, lerántja Marcsa fejéről a rozsás szalagot. nagy gorombát vet a leánynak, azzal mintha parancsszóra történnék — elmennek mind.

Az anyó pedig — az udvaron történteket nem látja — még most is rendezi odaben a sonkát a finom fonott kalácsot.

A leány sirva irt egy levelet, viszi a vonat Budapestre . . .

*

Máté Pali raportra jelentkezik:

— Kapitány ur jelentem alásan, haza kell mennem, ha meghalok is! Megsértették a babámat!

— Mehetsz, de bolondot ne tégy! Holnap itthon légy!

— Ugy lesz kapitány ur, köszönöm alásan!

*

Másnap csakugyan jelenkezett:

— Kapitány urnak jelentem alásan megjöttem!

— Na, mi ujság?!

— Valakinek levágtam az egyik fülét! . . . jelentem alásan!

— Huszár vagy fiam!

HIREK.

— **György napját** többen ünnepelték meg városunkban kedélyes jó hangulatban. György napja Szent György nap néven különben egyike a legismertebb névnapoknak, mert negyedévet is jelent s különösen a vidéken ezen a napon fizetik a házbért ama százezrek, akiket a sors nem ajándékozott meg egy-egy saját tulajdont képező házzal.

— **Eltünt magányzó.** Salzberger József, Salzberger Gábor jánosházai kereskedő édes atyja vasárnap reggel óta eltünt. Minden keresés eddig eredmény nélkül volt; maig nem találták meg az eltüntet.

— **Zollner-ügyhöz.** Az ismert jánosházai rém-firma Csalnyer, Piócza és Berele Hay közkereseti banda által becsültsértés és rágalmazás vétsége miatt hirlapunk felelős szerkesztője ellen inditott sajtóperben váratlan fordulat állott be a mult héten. Ugyanis a veszprémi kir. törvényszék vád tanács ülésében kimondta és bőven meg is indokolta, hogy mivel Reisinger Dalfi (Piócza) és Zollner Ferencz (Csalnyer táti) pénzintézeti tisztviselők — (elég fájdalom) — és az inkriminált hirlap közleményekben is többször e minőségben vannak támadva, igy a sajtóper esküdtszék elé tartozik. A veszprémi kir. törvényszék e végzését biztos, hogy megfelebbezi a Csalnyer & Comp czég, mert ugy félnek az esküdtszéktől, mint ördög a tömjéntől. Nekünk ugyan mindegy, akár esküdtszék, akár a törvényszék itél felettünk e sajtóperben, igazaink tudatában semmit sem félünk az itélettől.

— **A kis-czelli Ipartestület kozgyülése.** Mult vasárnap d. u. 2 órakor a kis-czelli Ipartestület gyülést tartott, melynek lefolyásáról következoket irja tudósitónk: Simon Sándor, az uj elnök a gyülést megnyitván, megköszöni a tagoknak a beléje helyezett bizalmat, szorgalmas és igazságos működéséről biztositja az egyletet. Ezután a gyülés első tárgyára, a halottas-kocsi tulajdonosának kérdésére tér át. Világosan előadja a kocsi történetet. Tiz evvel ezelőtt készült 600 frtért, ameiynek felét az Ipartestület, felét pedig a keresztény iparosok fizették ki abból a pénzből, amelyet elhalt iparos társaik temetésén azért kaptak, mivel az elhunytat vállaikon vitték ki a temetőbe. A kocsi tehát felerészben az Ipartestületé, felerészben pedig egy meg nem alakult temetkezési egyleté. Tekintve pedig, hogy eddig is az ipartestületi elnök rendelkezett felette, továbbá, hogy a kocsi vételárának az ipartestület által kifizetett feléhez minden vallásu egyleti tag hozzájárult, kéri a közgyülést, modja ki, hogy a kocsi az ipartestület tulajdonát képezi. Id. Reich Imre ehhez hozzá nem járul, mert az a kocsi, habár az ipartestületi elnök rendelkezett felette, a temetkezési egylet részére lett csináltatva, ennek részére ő csinálta meg a kocsi tervét és a kocsihoz szükséges szin-részére igazságos az elnök inditványa, mert mint ő is előadta a kocsi egy külön keresztény szövetkezeté, a temetkezési egyleté ugyan, de több mint felerészben, mert a szint is ezen egylet épitette. Lóránth Gyula, ipartestületi jegyző nézete az, hogy a kocsi az ipartestületé, mert már 1892-ben jegyzőkönyvbe foglalta az ipartestület a kocsi használatáért járó dijakat, tehát az is rendelkezett felette. Többeknek pro és contra hozzászólása után végre is Reich Imre inditványát fogadták el, hogy kifizetik a temetkezési egyletet és pedig az Ipartestület ad 150 frtot, ezenkivül az izraeliták, mivel ők a kocsi árához legkevésbé járultak hozzá, maguk között adnak össze 150 frtot s ezen 300 frtot pedig alapul fogják letenni elaggott keresztény iparosok segélyezésére. Második tárgy az 1901. évi zárszámadás előterjesztése. Bevétel volt 1390 20 kor. Kiadás 1142 62 kor. Pénztári maradvany tehát 247 58 kor. Ezenkivül az elaggott iparosok segélyezésére már régebben letett 400 koronás alapitvány mult évi maradványa 1635·54 kor., kamatja 73·38 kor., összesen 1708 92 kor., amely a kemencsaljai Takarékpénztárban van elhelyezve. A számadást a közgyülés tudomásul vette. Harmadik tárgya tagsági dij felmentése, amit a közgyülés minden tagja ellenzett. A rendes tárgysorozat után még inditvány tétetett az ipartestületi vagyonnak ház, illetve állami értékpapirokéa való elhelyezése végett, de ezeknek érdemleges tárgyalásába a közgyülés nem bocsátkozott. A gyülés 3½ órakor ért véget.

— **Meghivó.** Minthogy a kis-czelli Férfi Daloskör zárszámadásának megvizsgálásra, és egyéb netán teendő inditványok elintézésére folyó ápril hó 20-án a városháza tanácstermébe délután 4 órára meghivott közgyülésen érzékeny sajnálkozással kellett meggyőződnünk, hogy határozatképes számban az igen tisztelt tagurak nem jelentek meg. Egész tisztelettel kérjük fel ujból a tagurakat, hogy az 1902. évi ápril hó 27 én délutáni 2 órakor ugyanazon czélból, ugyan a városháza tanácstermében megjelenni sziveskedjenek. *Az elnökség.*

— **Házasság.** Moskovitz Vilmos Budapesten, jegyet váltott Goldberger Irén kis asszonynyal, az ismert Goldberger A. V. hirdetési iroda tulajdonos leányával.

— **Hegyközségi gyülés.** Ság hegyközség tavaszi rendes közgyülését május 1-én d. e. 10 órakor a (hegybiró pinczehelyiségénél) Sághegyen tartja meg.

Elmaradt szinészek. Emlitettük lapunk mult vasárnapi számában, hogy Kunhegyi Miklós szintársulatával 6 napig Kis-Czellben szándékozik előadásokat tartani. Ugylátszik a társulat jobbnak gondolta nálunk nem megálllani, mert maig nem érkeztek meg Kis-Czellbe.

Tánczmulatság. A vas-simonyi-i ifjuság 1902. május 4-én özv. Hajas Sándorné kerti helyiségében az alakitandó olvasókör javára szavalással és felolvasással egybekötött zártkörü tánczmulatságot rendez. A rendezőség: Ábrahám József, Baranyai József, Hajas Gyula, Hajas Pál, Karácsonyi József, Kiss János, Kocsis Ferencz, Nagy Lajos, Szücs Károly, Zongor Lajos. Belépti dij: személyjegy 1 kor., családjegy 2 kor. Kezdete délután 3 órakor. Felülfizetések a jótékony czél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak és a kör jegyzőkönyvében nyugtáztatnak. A mulatság kedvezőtlen idő esetén is meg lesz tartva.

— **Az adótárgyalás vége.** A harmad osztályu kereset és egyéb jövedelmi adók tárgyalása, mely folyó hó 14-én kezdődött Kis-Czellben, tegnap szombaton ért véget.

— **Véres verekedés.** Folyó hó 21 én véres verekedés történt Izsákfa községben. Poós György rözsesosztozkodáson veszett össze fiával Ferenczczel, aki atyját emiatt ütlegelni akarta. Atyja segitségére ekkor odasietett idősebb fia János, akit öcsese a szive táján késével veszélyesen megszurt. Sebe 18—20 cm. mélységü. Tóth Ferenczet elfogták, Jánost pedig beszállitották a kis-[illegible]ba.

[illegible] eladó a „Sas"-szállodában.

— **Felhivjuk t. olvasóink figyelmét a lapunk mai számában megjelent Bihari Ede hirdetésére.** Homopatia (Vérgyógyitás.) E hathatós és fényes eredményeivel magában álló gyógymód a legrövidebb idő alatt magnyerte a felső és legfelsőbb körök bizalmát és mint legbiztosabb és legjobb gyógymód lett elismerve. A már ezrekre menő gyógyult mint lelkes apostol terjeszti kezelést, mely kellemes, egyszerü és a hivatás teljesitésében nem gátol, de eredményeiben tökéletesebb, mint bármely fürdő, vagy intézeti kezelés. Dr. Kovács J. fővárosi orvos, ezen gyógymód megallapitója és egyedüli képviselője, most kezdi tavaszi kurait, melyek — mint tizennégy évi tapasztalat mutatja, — a képzelhető legjobb sikerrel járnak, asthma, sziv, tüdő, vese, gyomor és belbajoknál, idegbetegségeknél (neurasthenia, hysteria) és makacs bőrbajoknál. Őszintén ajánljuk e felsorolt bajok egyikében szenvedő, de eddig fel nem gyógyult betegeknek, hogy vegyék elsősorban a vérgyógyitást igénybe. Dr. Kovács J., kinek Budapest, Váczi-körut 18. szám I. emelet alatt egy e czélnak szolgáló rendelő intézete van, ott naponta betegeket fogad és meghivásokra betegeket látogat a fővárosban és a vidéken. Levélbeli megkeresésre szivesen fölvilágositással és tanácscsal szolgál.

Kiadó üzlethelyiség.

Kis-Czellben, a **Fő-téren Schelber-féle** házban, **Spieler Ede** mellett, a **Mandler**-fele mészárszék helyiség, saroküzlet, **május hó 1-re** kiadó.

Bővebb felvilágositást ad:

Krausz Bernát,

1—2 Kis-Czell.

Borárverés!

Alulirott, sitkei pinczéjében 1902. **május** 14-én d. e. 9 óra után nyilvános árverést fog tartani, 1901. 1900. és régibb hercseji, esetleg sági és badacsonyi borokból. Vevők az átvételt a rá következő napokban az ár kifizetése mellett tartoznak teljesiteni.

Sitke, 1902. április 22.

1—3 **Nagy Sándor.**

Déli Jég- és Viszontbiztositó-Társaság

magyarországi osztálya

BUDAPEST, Váczi-utcza 20. szám,

az „Adriai biztositó-társulat" házában.

Báró Podmaniczky Frigyes intéző.

Teljesen befizetett alaptőke 3.000,000 K.
Tartalékok 2.588,964 K.

E társaság, mely a cs. és kir. szab. »Adriai biztositó-társulat« védnöksége alatt alakult, mindennemü terményeket biztosit jégkar ellen és a t. cz. biztositó közönségnek a legelőnyösebben megállapitott biztositási feltételeket nyujt.

A biztositási dijak igen jutányosak s a felmerülő károk a leggyorsabban és legpontosabban térittetnek meg.

Biztositási ajánlatokat elfogadnak és közelebbi felvilágositást készségesen adnak az »Adriai biztositó-társulat« magyarországi osztálya, valamint összes vezér-, fő- és kerületi ügynökei.

Főügynökség: 1—3

Németh József.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhirré tétetik, hogy E.-Hetye községnek 727 holdnyi területre vonatkozó vadászati joga 1902. aug. 1-től 1908. julius 31 ig terjedő hat évi időtartamra nyilvános árverés utján bérbe fog adatni, melyre határidőül *1902 május 20* [illegible] kitüzetik. Az árverési feltételek a kisköcski körjegyzői hivatalban betekinthetők.

E.-Hetye, 1902. április 21-én.

Kovács József körjegyző. 1—2 *Vargyay Sándor* biró.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhirré tétetik, hogy Kis-Köcsk községnek 610 holdnyi területre vonatkozó vadászati joga 1902. aug. 1-től 1908. julius 31-ig terjedő hat évi időtartamra nyilvános árverés utfán bérbe fog adatni, melyre határidőül *1902. május 21.* napjának d. u. 3 órája a községházához kitüzetik. Az árverési feltételek a kisköcski körjegyzői hivatalnál betekinthetők.

Kis-Köcsk, 1902. április 21-én.

Kovács József körjegyző. 1—2 *Sebestyén János* biró.

Rendkívüli szerencse

BIHARI EDE

főárudájában, ahol eddig több mint

ÖT MILLIÓ

koronát fizettek ki, közölte

600,000 kor. a 69686. számra

600,000 kor. a 28718. számra

Nem kell gazdagnak lenni, hogy de általa meggazdagodhatunk!

egy sorsjegyet vásárolunk, ez

SZERENCSE-NAPTÁR.

Mikor van a születésnapom?

Az I. osztályra sorsjegyek árai:

egy nyolcad (1/8) — 75 frt. v. 1 50 kor. egy negyed (1/4) 1 50 frt. vagy 3 — kor.
egy fél (1/2) 3— „ „ 6.— kor. egy egész (1/1) 6. — „ „ 12 — „

Eredeti sorsjegyeket utánvétellel vagy a betétösszeg előzetes beküldése ellenében küldök. Minden rendeléshez a hivatalos tervet ingyen mellékelem. A hivatalos nyerőjegyzéket huzás után azonnal küldöm. Siessenek megrendelésüket azonnal, de legkésőbb

f. évi május hó 3-ig

alulírt szerencsés főelárusitóhoz juttatni.

BIHARI EDE

Budapest, Városház-utcza 14. sz.

Szőllőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban faj tisztán, teljes jótállással.

Élőkerités

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisü, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerités nevelhető pár év alatt, rendkivül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasitás mellékeltetik. Ezer csemete elég 200 méterre. Ára 6 frt.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztositó voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkivül elterjedt.

Szines fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kivül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt czimére ingyen és bérmentve küldeti kéri, mert, nincsen [illegible] vagy család, ahol annak tartalmát haszonra ne forditanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Igy még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

Érmelléki első szőllőoltvány-telep. Nagy Gábor,
(19—20) **Nagy-Kágya. u. p Székelyhid.**

Guttmann Róza

okleveles szülésznő és maszirozónő ajánlja magát a mélyen t. hölgyközönség szives pártfogásába. 1—2

Lakása: **Kis-Czell, Sági-u.** (Kaufmann-ház.)

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE:

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsoltatnak és Készpénzben fizetendő

		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	„ „	200000
2	„ „	100000
1	„ „	90000
1	„ „	80000
1	„ „	70000
2	„ „	60000
1	„ „	40000
5	„ „	30000
1	„ „	25000
7	„ „	20000
8	„ „	15000
31	„ „	10000
67	„ „	5000
3	„ „	3000
432	„ „	2000
763	„ „	1000
1238	„ „	500
90	„ „	300
31700	„ „	200
3900	„ „	170
4900	„ „	130
50	„ „	100
3900	„ „	80
2900	„ „	40
50.000	nyer., jut. összesen	13.160.000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk Öt és félmillió korona nál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára ujból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegyre sorsjegy **50,000** pénznyereménynyel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll. Az eredeti sorsjegyek tetszerű árai az I. osztályhoz

egy nyolcad	(1/8)	„	75	„
egy negyed	(1/4)	„	1.50	„ 3.— „
egy fél	(1/2)	„	3.—	„ 6.— „
egy egész	(1/1)	„	6.—	„ 12.— „

utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük ezét Hivatalos tervezet díjtalanul.

Megrendeléseket kérünk, azonnal, de legkésőbb

f. évi május hó 5-ig

TÖRÖK A. és TSA bankház Budapest,

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főárudánk osztálysorsjáték osztályai:

Főüzlet: VI., Teréz-körut 46/a. Fiókok: 1. IV. Váczi-körut 4. 2. IV. Muzeum-körut 11. 3. VI. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. és TSA. uraknak Budapest.**

Kérek részemre I. oszt. m. kir. sz. osztálysorsjáték ered. sorsjegyet hiv. tervezettel küldeni

) utánvételezni kérem (
As. összeget kor.) postautalványnyal küldöm (A nem tetsző törlendő.
) mellékelem bankjegyekben (bélyeg) (

Postos czim

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1902.